

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Pascari Petru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 09 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Pascari Petru XXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat până la reținere în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04 noiembrie 2016 - până la 09 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 05 aprilie 2017 - până la 25 octombrie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 22 ianuarie 2018 – până la 21 martie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 09 martie 2017, Pascari Petru a fost condamnat în baza art. 192 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată se adaugă parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Soroca din 22 noiembrie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Pascari Petru la 28 august 2016, aproximativ la ora 12⁰⁰, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, din genți, în timp ce se afla în piața centrală din or. Xxxx, str. Xxxx nr.xxxx, observând-o pe consăteana Xxxx, care se afla împreună cu membrii familiei ei, s-a apropiat de la spate și pe ascuns a băgat mâina în geanta acesteia, de unde pe ascuns a sustras și însușit un portmoneu pentru dame, la prețul de xxxx lei, în care se aflau bani în sumă de xxxx lei, un

buletin de identitate și fișa acestuia eliberate pe numele victimei, astfel, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de xxxx lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de el.

A indicat că a fost condamnat pe nedrept, deoarece el nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar la ora indicată în actul de învinuire el se afla în alt loc, și anume lângă cetate, dar nu cum confirmă martorii în cauza dată. Cu adevărat, în ziua când s-a comis infracțiunea s-a întâlnit cu partea vătămată și rudele acesteia, însă aceasta a avut loc la ora 10⁰⁰, dar nu 12⁰⁰, cum este indicat în învinuire.

Astfel, instanța eronat a examinat cauza și s-a bazat pe declarațiile martorului Bița L. care a confirmat că a văzut cum el a comis pungășia, însă nu a putut să solicite ajutor deoarece în jur era puțină lume și avea frică de inculpat. Consideră că învinuirea adusă este bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 25 octombrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de inculpat.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin.(1) Cod penal.

La fel, a indicat că, inculpatul atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată vina nu a recunoscut, invocând că nu a sustras portmoneul din geanta părții vătămate, negând cu desăvârșire comiterea faptelor imputate, menționând că nu a putut comite infracțiunea deoarece el nu s-a aflat la ora 12⁰⁰ în piața din or. XXXX, personal i-a văzut în piață pe Șestacov E. și membrii familiei acesteia la ora 10⁰⁰, însă poziția respectivă, instanța de apel a apreciat-o ca una declarativă, considerând-o drept o poziție de apărare.

În acest sens, instanța a menționat, că Pascari R. fiind audiat la urmărirea penală în calitate de bănuit a declarat, că în jurul orei 11⁰⁰ mergând printre rândurile dintre ghiarele pieții centrale s-a întâlnit cu Șestacov E., însă în cadrul ședinței de judecată a relatat că, în jurul orei 11⁰⁰ - 12⁰⁰ s-a aflat în preajma cetății.

Astfel, din declarațiile inculpatului rezultă că acesta nu are o poziție unică în ce privește desfășurarea în timp a evenimentelor din ziua de 28.08.2016, fapt ce trezesc dubii în veridicitatea acestora.

Totodată, instanța a conchis că declarațiile lui Pascari P. precum că în ziua respectivă nu s-a apropiat de Șestacova E. dar a văzut-o la o distanță de câțiva metri printre gheretele din piața centrală din or. Xxx, sunt combătute prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Bița L. și Șestacov D., precum și prin procesele-verbale de confruntare, potrivit cărora atât Bița L., cât și partea vătămată au confirmat că *„s-au întâlnit cu inculpatul pe unul dintre rânduri, față în față, acesta fiind de unul singur și a discutat cu Șestacov D. Ele au mers mai departe, iar Pascari P. a mers din urma lor.”*

La fel, martorul Șestacov D. a declarat că *fiind în piața centrală cu Șestacov E. și Bița L. s-au întâlnit cu Pascari P., care l-a întrebat unde-i tata.*

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele inculpatului, precum că nu au fost administrate probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția sa în săvârșirea faptei imputate.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul, care, fără a invoca vre-un temei de drept, prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta nu a fost comisă de el.

În argumentarea recursului a indicat că instanțele judecătorești nu au luat în considerație declarațiile inculpatului care nu recunoaște vinovăția în cele imputate, iar la baza soluției de condamnare au fost puse doar declarațiile martorului Bița L., care nu sunt confirmate prin alte careva probe.

Recunoaște că anterior a fost judecat pentru ce și-a executat pedeapsa, însă în privința acestei infracțiuni nu are nici o atribuție.

Astfel, organul de urmărire penală urma să o audieze pe concubina sa Bargan T., care în aceeași zi se afla cu el cu totul în altă parte. Prin urmare, învinuirea adusă este bazată pe presupuneri.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpatul Pascari P., solicitând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul ordinar declarat de inculpat, acesta nu indică nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, motivul invocat nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar în acțiunile inculpatului se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, or instanța de apel s-a pronunțat asupra acestui aspect în decizia adoptată oferind la acest capitol o argumentare clară și întemeiată, soluție care este justă și pe care instanța de recurs o susține pe deplin.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Pascari P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.192 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanței de fond și de apel sunt corecte și se întemeiază pe cumulul de probe administrate, cum sunt declarațiile *părții vătămate Șestacov El.*, care a relatat că în ziua incidentului mergând cu Bița L. prin piață, pe unul din rânduri s-au întâlnit cu Pascari P., care era singur, acesta a discutat cu Șestacov D. Ei au mers înainte, iar Pascari P. a mers din urma lor. S-au oprit la una din gherete să cumpere încălțăminte, dar Pascari P. era în spatele ei. Când a dorit să achite cumpărăturile, a observat că îi lipsește portmoneul din geantă. Ulterior, Bița L. i-a comunicat că acesta a fost furat de către Pascari P., - *declarațiile martorilor Bița L., Șestacov D.*, care au depus declarații asemănătoare cu cele ale părții vătămate, unde ultimul suplimentar a declarat că, în piața centrală se afla cu Șestacov E. și Bila L., unde s-au întâlnit cu Pascari P., *care l-a întrebat unde-i tata.* Apoi, au mers mai departe, iar inculpatul s-a pornit din urma lor, oprindu-se în spate. A măsurat niște pantofi și Șestacov E. când a vrut să-i achite nu a găsit portmoneul în geantă, iar Pascari P. nu mai era din urma lor.

Astfel, instanța conchide că instanțele judecătorești corect au statuat că prin declarațiile părții vătămate și a martorilor nominalizați mai sus este relatată realitatea celor întâmplate, întemeiat ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului Pascari P., iar faptul nerecunoașterii vinovăției acestuia nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând materialele cauzei, Colegiul constată că în speță sunt întrunite elementele infracțiunii în baza căruia Pascari P. a fost condamnat, prin urmare argumentul recurentului precum că la baza soluției de condamnare au fost pus doar declarațiile martorului Bița L., care nu sunt confirmate prin alte probe, instanța de recurs conchide, că cele invocate reprezintă părerea subiectivă a recurentului, însă din materialele cauzei și din textul deciziei atacate rezultă că instanța de apel corect și-a motivat concluzia în privința acestui aspect, conducându-se de circumstanțele cauzei, stabilind că vinovăția inculpatului se confirmă inclusiv și prin cererea din 28.08.2016, plângerea din 02.09.2016 depusă de către partea vătămată, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, procesele-verbale de confruntare între partea vătămată și bănuitul Pascari P. din 24.09.2016 și între martorul Bița L. și bănuitul din 29.09.2016, procesul-verbal de examinare a

obiectului cu planșa fotografică din 29.09.2016, obiectul examinării fiind buletinul de identitate și suplimentul la acesta, eliberat pe numele lui Șestacov E., ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive.

Argumentul invocat de inculpat că organul de urmărire penală urma să o audieze pe concubina sa Bargan T., care în aceeași zi se afla cu inculpatul în altă parte, din care considerente învinuirea adusă este bazată pe presupuneri, urmează a fi respins ca neîntemeiat, or inculpatul fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și judecării cauzei în instanța de fond a relatat că la ora indicată în actul de învinuire el se afla în alt loc decât cel în care s-a comis pungășia, *însă nu a relatat că se afla cu alte careva persoane*. La fel, acesta a indicat că el nu s-a aflat la ora 12⁰⁰ în piața din or. Soroca, *însă personal i-a văzut la piață pe Șestacov E., Bița L. și Șestacov D. pe la ora 10.00.*

Mai mult, Pascari P. fiind audiat în calitate de bănuț, a declarat că aproximativ la ora 11⁰⁰, mergând printre rândurile dintre gheretele pieții centrale s-a întâlnit cu Șestacov E., iar fiind audiat în instanța de fond, a menționat că în jurul orei 11⁰⁰ - 12⁰⁰, el s-a aflat în preajma cetății. Din declarațiile inculpatului rezultă, că acesta nu are formulată o poziție unică referitor la desfășurarea în timp a evenimentelor din data de 28 august 2016, ceia ce trezesc dubii în veridicitatea lor, *precum și niciodată nu a relatat că s-a aflat cu careva persoane, inclusiv cu concubina sa.*

La fel, Colegiul reține, că în cadrul instanței de apel, inculpatul a relatat că concubina sa nu a fost audiată, *însă potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de apel, careva cereri sau demersuri în acest sens nu a înaintat, menționând doar că nu dorește ca aceasta să fie audiată, deoarece este plecată în Federația Rusă (f.d.212-verso).*

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că motivele date, urmează a fi respinse, deoarece nu are nici un suport legal și contravine materialelor cauzei.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, concluzia instanței de apel privind menținerea sentinței de condamnare a lui Pascari P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin.(1) Cod penal, este justă.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal conchide că argumentele

invocate de recurent privind nevinovăția lui Pascari P. nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

La fel, Colegiul statuează, că la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Pascari P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin.(1) Cod penal și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pascari Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Pascari Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti